

ഇൻഡ്യയിലെ
പാഴ് സിങ്കൾ

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി
കണ്ടത്തിൽ മാതൃഭൂമി മാപ്പിള
ഏഴുനിയ്യൂ.

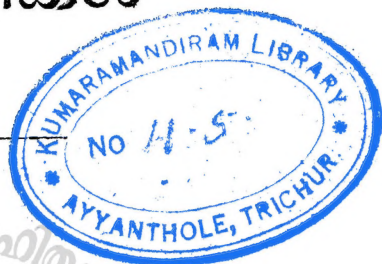

MALAYALA MANORAMA PRESS,
KOTTAYAM.

193.

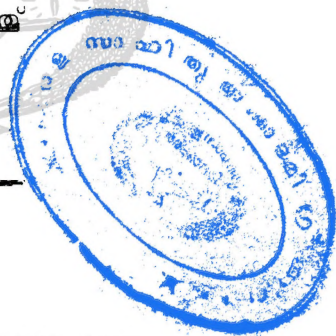
ഇൻഡ്രയിലെ

പാഴ്സികൾ

കുണ്ടത്തിൽ മാതളമുള മാപ്പിള

എഴുതിയത്

MADAYALA MANORAMA PRESS,
KOTTAYAM.

1918.

മുഖവുര.

ഇന്ത്യയിലേപ്പോലെ ജാതിബാഹുല്യം മറ്റൊരു രാജ്യത്തു മുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ സ്ഥിതിയിലുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിൽ വർദ്ധമാനമായ പദ്ധതിയിലും പരിഷ്കൃതദശയിലും എത്തിട്ടുള്ള ജാതിക്കാരെക്കൊണ്ടു ഗുണവും നേരെമറിച്ചുള്ളവരെക്കൊണ്ടു ദോഷവും സിദ്ധിക്കുമെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ഇന്ത്യയിലെ പാശ്ചാത്യസികൾ ഇതിൽ ഒന്നാമതു പറഞ്ഞുപെട്ട ഗുണത്തിലുൾപ്പെട്ടവരാകയാൽ അവരെക്കൊണ്ടു് ഈ രാജ്യത്തിന്നു ഗുണമല്ലാതെ ദോഷമുണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഇവരുടെ ചരിത്രത്തേപ്പറ്റി അറിയുന്നതു മറ്റുള്ള ജാതിക്കാർക്കും പല വിധത്തിൽ ഉപകാരപ്രദമായി വരുന്നതാകയാൽ കേരളീയരെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഞാൻ ഈ ശ്രമത്തിൽ ഉദ്യുക്തനായിട്ടുള്ളതാണ്. ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ നിലയിലാണെങ്കിലും ഒരു വിധം സംഗതികളെല്ലാം സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ചെറുപുസ്തകം ഏതെങ്കിലും നിലയിൽ പ്രയോജനകരമായി തീരുമെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഈ ശ്രമത്തിനുള്ള ഫലം അതുതന്നെയാണ്.

കണ്ടത്തിൽ മാത്തുള്ള മാപ്പിള.

ഇൻഡ്യയിലെ പാഴ്സികൾ

വിദ്യാഭ്യാസവും ആരോഗ്യവും സകലകലാകൗശലങ്ങളും തത്ത്വജ്ഞാനം മനഃപരിഷ്കാരംകൊണ്ടും ഇപ്പോൾ ആത്യന്തരം ഉന്നതം. സീമാവിതമായ അഭിവൃദ്ധിയും പ്രാചീനരീതികളെ പാത്ഥശാലാഭ്യാസവും പല വ്യക്തികൾ അതിശയീകരണപരമായ സംഗതികളിൽ അവർണ്ണവും മാതൃകയായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഇന്ത്യയിലെ പാഴ്സിജാതിക്കാരെപ്പറ്റി കണ്ടും കേട്ടുമറിവല്ലാത്തവരായ ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ അധികം വരുണായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ചകരേഴം. പന്ത്രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ഇൻഡ്യയിൽ പഴക്കമുള്ളവരായ പൂർവ്വപുരാതനകാലങ്ങളിൽ പേർപ്പുരാജ്യത്തു ഏറ്റവും ഉന്നതമായ പദവിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു വർത്തിൽപെട്ടവരാണ്. ക്രിസ്തുവരെ 1300 വർഷം മുമ്പെ വാണിരുന്ന ഗുസ്താസപ്പുരാജാവിന്റെ കാലത്താണ് പാഴ്സികളുടെ മതസ്ഥാപകനായ സൊറാസ്തർ എന്ന മഹാൻ ജാതമായെന്നു വാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനദിപസത്തെപ്പറ്റി പാഴ്സികളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. യൂറോപ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാരും ഇതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോഴും തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ യാണിരിക്കുന്നത് അധികൃതന്മാരായിട്ടുള്ള പല തത്വജ്ഞാനികളും ഈ നാമവാഹികളായിരുന്നതിനാലാണ് ഇതിനെപ്പറ്റി തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാതെയായിരിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും പാഴ്സികളുടെ മതനിയമകർതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നയാളെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സൊറാസ്തർ മിഥുനരാജ്യത്തുള്ള റെയി എന്ന സ്ഥലം

ത്താണ് ജനിച്ചതെന്നു മിക്കവാറും ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം ജനിച്ചത് അവിടെയാണെങ്കിലും ബാക്ടറിയ എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചാണ് തന്റെ മതസംബന്ധങ്ങളായ പല ജോലികൾ നടത്തിട്ടുള്ളതെന്നു കാരണം അക്കാലത്തു ബാക്ടറിയയുടെ കീഴുകീഴടിക്കുകയിൽ സംസാരിച്ചുവന്നിരുന്നതും, സംസ്കൃതഭാഷയാട്ടു വളരെ സാമ്യമുള്ളതുമായ അവസ്താ (Avesta) ഭാഷയിലാണ് പാശ്ചാത്യികളുടെ വൈദിക ശാസ്ത്രങ്ങളും മതസിദ്ധാന്തങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഹിന്ദുശാസ്ത്രത്തിലെ വേദപുരാണാദികൾ എഴുതിട്ടുള്ള സംസ്കൃതഭാഷയും ഈ അവസ്താഭാഷയും തമ്മിൽ വളരെ യോജിപ്പുണ്ടെന്ന് ഈ ഭാഷകളിൽ ഏറ്റവും നിവൃന്നും ഏതൽക്കായങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം പറയുന്നതിനു സർവ്വം യോഗ്യമായ പ്രൊഫസർ ബോപ്പ് എന്ന മഹാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവസ്താ ഭാഷ സംസ്കൃതഭാഷയേക്കാൾ കഠിനമായ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. പാശ്ചാത്യികളുടെ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായം പറയാൻ യോഗ്യതയുള്ള മഹാമാരിൽവെച്ച് അഗ്രസരണെന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട, ഡാക്ടർ ഹാങ്ങ് എന്ന ജർമ്മൻപണ്ഡിതരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പാശ്ചാത്യികളുടെ മതസ്ഥാപകനായ സൊറാസ്ത്രരുടെ ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തം ഈശ്വരൻ അല്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരകന്താവ് എന്നിൽ കൂടുതലില്ല, ഒന്നുമുള്ള എന്നുണെന്നാണ്. ലോകത്തെ, സാക്ഷാൽ ലോകമെന്നും മാനസികലോകമെന്നും രണ്ടായി വിഭജിച്ചിട്ടു പ്രവൃത്തി, വാക്ക് ഇവയെ അതിന്റെ ഫലങ്ങളായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു 484 വർഷം മുമ്പു പോലും പേർഷ്യാക്കാക്ക് ഈശ്വരൻ ചൈതന്യത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവയായ പ്രതിമകൾ ഇല്ലാതെയിരുന്നതായും ഇവയെ അവർ വളരെ നിഷിദ്ധമായി കരുതിയിരുന്നതായും ചരിത്രകാരന്മാർ ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രൈസ്തവവേദപുസ്തകങ്ങളിലെ “പഴയനിയമ”ത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഈശ്വരാധി അല്ലെങ്കിൽ യഹോവാ എന്ന വാക്കിനു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥം പോലെ തന്നെയാണ് “മാസധാ” അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം എന്നുള്ള വാക്കിനു പാശ്ചാത്യവേദങ്ങളിൽ സെ

റാസ്റ്ററും അത് കലിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സൊറാസ്റ്ററുടെ കാലത്തു തന്നെ പേർഷ്യായിലെ സർവ്വസാമാന്യമായ മതം ഇതു തന്നെ ആയിത്തീർന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞു മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തി പേർഷ്യയെ ആക്രമിക്കുകയാൽ ഈ മതത്തിനു പല ഉല്പാദകളും ഉണ്ടായി. ഇതു നിമിത്തം അന്നു രാജ്യം വാണിരുന്ന ആർഡാഷർ ബാബിലോൺ തങ്ങളുടെ മതത്തിന്റെ പഴയ ശുദ്ധിയും വെടിപ്പും വരുത്തുന്നതിനു വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആലോചിക്കാനായി പേർഷ്യാരാജ്യത്തിന്റെ പാമ്പാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമാറി ഏകദേശം 40,000 ആളുകളെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി ഒരു കൂടിയാലോചന നടത്തി. ഏകദേശത്തിൽ ആ കാലത്തേക്ക് ഏറാറു ഈശ്വരഭക്തിയുള്ള ദേഹവും വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്ന ആർഡാഷർ എന്ന മഹാനും മറ്റു പല വിദഗ്ദ്ധന്മാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഇവർ ചില നിബന്ധനകളെല്ലാം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ഈ നിബന്ധനകൾക്കു പിന്നീടു് ആർഡാഷർ എന്നന്റെ "ദിവ്യവെളിച്ചം" എന്ന നമ്മെ സിദ്ധിക്കയും ചെയ്തു.

അഗ്നിയുടെ വിശേഷലക്ഷണങ്ങളായ പരിശുദ്ധി, ശ്രേഷ്ഠത, ശുഷ്കത, സൂക്ഷ്മവീചേച്ഛ, വർണ്ണശക്തി, അക്ഷയത്വം ഇതുകളാൽ പാശ്ചാതികൾ ഇതിനെ ഈശ്വരാരൂപമായി കരുതിവരുന്നു. എന്നാൽ സാക്ഷാൽ സമ്പൂർണ്ണദൈവത്തെ പരമ്പോലെ ഇവർ അഗ്നിയെ വന്ദിക്കുന്നവരല്ലെന്നാണ് പറയുന്നത്. പേർഷ്യാസംഭ്രാന്തന്റെ സ്ഥാപകനും ക്രിസ്തുവിനു 558 വർഷം മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്നയാളുമായ സയറൂസ് എന്ന മഹാൻ പല യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിയ ഒന്നാമരാജ്യത്തെ വ്യാപ്തിപ്പെടുത്തിയതു കൂടാതെ പലപ്പെണ്ണൻരാജ്യം പിടിച്ചടക്കുകയും അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ജൂദന്മാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുകയും പെർസ്യയിൽ അവർ പണിയ്ക്കിയിരുന്നതും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ദേവാലയം വീണ്ടും പണികഴിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സയറൂസിന്റെ പുത്രനായ കാമ്പിയസ്സാണ് എജിപ്തുരാജ്യത്തെ പേർഷ്യാസാമ്രാജ്യത്തോടു പ്രതിഷേധിച്ചത്. കാമ്പിയസ്സിന്റെ പിൻഗാമിയായ ഡെയറി

സ്കൂൾ ഏഷ്യായിലേക്കു കടക്കുകയും പഞ്ചാബു വരെ വരികയും ഇൻഡസ്യനദിയിലൂടെ തീരപ്രദേശങ്ങൾ കൈപശപ്പെടുത്തി ഖൻഡ്രായും വേർഷ്വായും നമ്മിൽ സമുദ്രമാഗ്നേയ സംഖന്ധം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ വേർഷ്വായാശാഖാജം വർദ്ധനവാൽ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 633-ൽ മഹമ്മദിയർ ഇതിനെ അക്രമിക്കുകയും അന്നു മുതൽ ഇതിനെ പശ്ചിമ ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെ തുടർന്നുവെച്ചു പലവലിയ അഭയാന്തരകലഹങ്ങളുണ്ടാകയും അന്നു ഭരിച്ചിരുന്ന ഐസ്ലാമിസ്റ്റുകൾ എന്ന രാജാവ് നിന്റെ കാലത്തു രാജ്യം മഹിനദിനുമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. 641-ൽ "നവഹാൻഡ" എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു മഹമ്മദിയർ രാജ്യങ്ങളായ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ വേർഷ്വർ നിശ്ശേഷം പരാജിതരാകയും ഒന്നുകിൽ മഹമ്മദിമാർ സ്വീകരിക്കുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം രാജ്യം വിട്ടു പോകുകയോ രണ്ടിലൊന്നു വേണമെന്നുള്ള പത്നത്തിൽ വരികയും ചെയ്തയാൽ തങ്ങളെ ജയിച്ചുകൊണ്ടുവരുടെ മതത്തിൽ ചേരുന്നതിൽ ഭേദം രാജ്യം വിട്ടുപോയ്ക്കുക തന്നെയാണെന്നു ഇവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി അപ്രകാരം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഇവർ രാജ്യം വിട്ടുപോകുമ്പോഴായി സഞ്ചരിക്കുകയും പല കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു വെന്നല്ലാതെ ഇവരുടെ ഉപകാലത്തെ ചരിത്രത്തേപ്പറ്റി ചരിത്രകാരന്മാർ വിശ്വസനീയമായ വിധത്തിൽ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽ കന്താലാർതീരങ്ങളിൽ കാഴ്ചയുൾക്കടലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഡെഡ് സെക്കു എന്നസ്ഥലത്താണ് ഇന്ഡ്രയുടെ ഇവർ ആദ്യം കുടിയേറിച്ചാത്തതെന്നു കാണുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തു ഇവർ പത്തൊമ്പതു വർഷക്കാലത്തോളം താമസിച്ചിരുന്നതായും ഒരു പാഴ്സിചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതൊക്കില കാരണങ്ങളാൽ ഇവർ ഈ രാജ്യം വിട്ടുകയും വേറെ വിപ്ലവ രാജ്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി ഒരു കപ്പൽയാത്ര ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യാത്രയിൽ ഒരു വലിയ കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടായി തങ്ങളുടെ കപ്പൽ മരിക്കുവാറും നശിക്കുമെന്നു പത്നത്തിൽ എത്തിച്ചപ്പോൾ തങ്ങൾ നശിക്കാതെ ആദ്യം എവി

ഒരു ഇറങ്ങുന്നവോ അവിടെ തങ്ങളുടെ “ഇറാൻഷാ” എന്ന പരിശുദ്ധമായ അഗ്നിയെ യഥാർത്ഥം സ്ഥാപിക്കാമെന്നു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നവർ എല്ലാവരും കൂടി തീച്ചപ്പെടുത്തി നേട്ടം നേരുകയും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ നേട്ടയുടെ ഫലമായി ഉടനെ തന്നെ കൊടുങ്കാറ്റു ശമിക്കുകയും 716-ൽ ഏകദേശം ഏകദേശം 25 മൈൽ തെക്കു സഞ്ജാൻ എന്ന സ്ഥലത്തു കരസ്ഥിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കരസ്ഥിപ്പെട്ട ക്ഷണത്തിൽ അവിടെയുള്ളതിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ മനുഷ്യർ ഭൂപ്രാവചനം ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇറാൻഷാ എന്ന പരിശുദ്ധാഗ്നിയെ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞാനുസരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചു. ഇറാൻഷാ എന്ന പരിശുദ്ധ അഗ്നിയെ എത്രമാത്രം കായ്മമായിട്ടും പരിശുദ്ധമായിട്ടുമാണ് പാശ്ചാത്യർ കരുതിപ്പോരുന്നതെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. ഇതു അത്ര എളുപ്പത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്നതുമാല്ല. കൊള്ളിമീൻ അല്ലെങ്കിൽ കൊള്ളിയാൻ നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന തീയ്, വനങ്ങളിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉരസിയുണ്ടാകുന്ന തീയ്, മനുഷ്യശവം ദഹിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന തീയ്, ഓരോരൊ പണികൾ നടത്തുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന തീയ് മുതലായി ലോകത്തിൽ ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ തീ ഉണ്ടാകാമോ അവയെ എല്ലാം കൂടി കൂട്ടി കലർത്തിയുണ്ടാക്കിത്തന്നതാണ് ഇറാൻഷാ എന്നു പറയുന്നതുഗി. ഈ പല അഗ്നികളെ എല്ലാം കൂടി യോജിപ്പിക്കുന്നതിനു തന്നെ അനേകം വർഷത്തെ പ്രാത്ഥനകളും കർമ്മങ്ങളും നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ആദ്യം സന്ജാൻ എന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിച്ച ഇറാൻഷായ അവിടെനിന്നു നൊവസാരി എന്ന സ്ഥലത്തേക്കും അവിടെനിന്നു സുറാറ്റ്, ഖൻസാർ എന്ന സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും ഒട്ടവിൽ ഉഡവാറാ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കും മാറി പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടിവന്നു ഈ സ്ഥലത്ത് ഇതു ഇന്നുവരെയും കൊണ്ടതെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഇടവിടാതെ പുരോഹിതന്മാർ മാറിമാറി നിന്നു ചന്ദനമരവിരകകളും സാമ്പ്രാണി മുതലായ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും കൊണ്ട് ഇതു കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബായി മോട്ടിലുവായി എന്ന ഒരു അതിഥിനികയായ പാ

ശ്ശിസ്ത്രീയാൽ ഇത് ഊയിട പുതുകി വലിയ ഒരു കെട്ടിടമാക്കി ചമയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അസാധാരണമായ വല്ല കാരണങ്ങളാലോ, യാദൃച്ഛികമായ സംഭവങ്ങളാലോ ഇതണഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രാവ്യം പകലും ഒരു പോലെയിതിന്റെയടുക്കൽ ഇതിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനായി അനവധി പുരോഹിതന്മാർ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

പാശ്ചാത്യർ സർജൻ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഇറങ്ങിയ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ അവർ അനപിടെ നാടുവാണിരുന്ന പടരാപകാരതല്പരനും ജ്ഞാനിയുമായ ജാധിറാണിയെ കാണുന്നതിനു് തങ്ങളുടെ പ്രധാനപുരോഹിതനെ നിശ്ചയിച്ചയച്ചു. ഇദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ കഷ്ടാവസ്ഥകളെല്ലാം റാണയെ മനസ്സിലാക്കുകയാൽ അദ്ദേഹം താമസിക്കുന്നതിനായി ഒരു ചെറിയ സ്ഥലം റാണാ തിരിച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഈ സ്ഥലം കൊടുത്തപ്പോൾ ആ രാജ്യത്തെ ഭാഷാ അവർ സ്വീകരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം സ്ത്രീകളുടെ ഭവനവും മറ്റും ആ രാജ്യത്തുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഭവനാദികൾ പോലെയാക്കണമെന്നും വിവാഹാഘോഷങ്ങൾ രാത്രിയിൽ മാത്രമേ നടത്താൻ പാടുള്ളൂ എന്നും മറ്റും ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തിരുന്നു. അവർ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ആ സ്ഥലത്തെ ക്ഷേത്രം കൊല്ലങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഏറ്റവും ഫലസമൃദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുകയും ക്രമേണ ഇവരിൽ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുകയാൽ ഇവർ ഇവിടെനിന്നു ചില സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു മാറിപ്പോയതുകൊണ്ടും ചെയ്തു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ ഗുജറാറ്റിലും പഞ്ചാബിലും വന്നു പാത്തിരുന്നതായും കാണുന്നു. 1504-ൽ സിക്കാൻഡർ ചക്രവർത്തി ഇവരുടെ ചില ബലിപീഠങ്ങളും മറ്റും നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞതായി ഒരു ഹൈന്ദവ ചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ സംഗതി ഒന്നുകൂടി ബലപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. സാൻജുവാനിൽനിന്നു വടക്കോട്ടുപോയവർ അവിടുത്തെ സ്ഥലനിവാസികളായ അളികളിൽനിന്നു പലതരത്തിലുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കയും പലവിധത്തിൽ മരിച്ചുപോവുകയും ഇങ്ങനെ അവർ നാമാവശേഷന്മാരായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തതായി വിചാരി

കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അന്യമതസ്ഥന്മാരുടെ ആരാധനസ്ഥലങ്ങളെയും ആരംഭനാബിംബങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതു അക്കാലത്തെ സ്ഥലനിവാസികളുടെ മടയിൽ ഒട്ടും അസാധാരണമല്ലായിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം ഇവരുടെ ബലിപീഠങ്ങളും പൂജാഗൃഹങ്ങളും ഇങ്ങനെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുവേയതായി വിചാരിക്കാം. ഇക്കാലങ്ങളിലും പാശ്ചാത്യസികളുടെ മതജ്ഞിയെപ്പറ്റി പല ഐതിഹ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. താനാണെന്ന സ്ഥലത്തു താമസിച്ചിരുന്ന റോമൻകത്തോലിക്കുമിഷ്യനറിമാൻ, അവിടെയുള്ള ഇതരജാതിക്കാരെല്ലാം ക്രൈസ്തവമതം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് ഒരിക്കൽ ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അന്നത്തെ അവിടുത്തെ രാജ്യഭരണാധികാരികളായിരുന്ന പോർട്ടുഗീസ്സുകാരിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇവർക്കു അനുമതി സിദ്ധിച്ചിരുന്നതിനാലും അവിടെ ഇവർ വളരെ പ്രബലന്മാരായിരുന്നതിനാലും ഇതിനെ തിരസ്സുരിക്കുന്നതിന് അന്ന് അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന പാശ്ചാത്യസികൾക്കു ശക്തിയില്ലാതെവന്നു. ഇതിനാൽ ഇവർ ഒരുപാലം പ്രയോഗിച്ചു. അവസാനമായ തങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധാഗ്നിയേയും മറ്റും വന്ദിക്കുന്നതിനും ചില പ്രത്യേകകർമ്മാദികൾ നടത്തുന്നതിനുമായി തങ്ങൾക്കു രണ്ടു ദിവസത്തെ ഇട തരണമെന്ന് ഇവർ അവിടുത്തെ ഗവണ്ണറുടെ അടുക്കൽ അപേക്ഷിച്ചു. ഇതനുസരിച്ചു പാശ്ചാത്യസികൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസത്തിൽ അവരാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആഘോഷങ്ങളൊ മറ്റു കർമ്മാദികളൊ യാതൊരുത്തരും വിചിനപ്പെടുത്തരുതെന്നു ഗവണ്ണർ ഉത്തരവും കൊടുത്തു. ഇതു ഹേതുവായി പാശ്ചാത്യസികൾ ഒരു വലിയ സഭ നിശ്ചയിക്കുകയും ഇതിലേക്കായി സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും മറ്റും ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. സഭയ്ക്കു വീഞ്ഞു ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വീണ്ടും വീണ്ടും വീഞ്ഞു പകർന്നു കൊടുത്തതിനാൽ അവരെല്ലാം കടിച്ചു മദോന്മത്തന്മാരാവുകയും അവർ സ്വബുദ്ധി നേരെ നിൽക്കാതാവുകയും ചെയ്തു. സമയം, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പാശ്ചാത്യസികൾ ആബാലപുരുഷം, അസ്ഥലം വിട്ടു പൊയ്ക്കുളഞ്ഞു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്ര

മഞ്ഞവിട്ടു കായ്കളിൽ പ്രശ്നിച്ചപ്പോഴേക്കു പാമ് സികൾ വേറൊരു സ്ഥലത്തു ചെന്നു വേരുകളും ചെയ്തു.

താനായിപ്പുണ്ടായിരുന്ന പാമ് സികൾ അവിടെനിന്ന് ഇരുവതു മൈൽ തെക്കുള്ള കാലയാൻ എന്ന സ്ഥലത്തു കുടിയേറിപ്പാർത്തു. ഇവിടെയും ഇവർ അധികകാലം താമസിക്കാതെ ഈ സ്ഥലവും ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ്ക്കളഞ്ഞു. എന്നാൽ 1774-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അധീനത്തിൽ ഈ സ്ഥലം വന്നപ്പോൾ മുതൽ ഇവരിൽ ചിലർ വീണ്ടും ഇവിടെ വന്നുചേർന്നു. അവിടെയെല്ലാം ഇവർ പോയി താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെയെല്ലാം ഇവർ ഹിന്ദുക്കളോടു മൈത്രിയോടു കൂടി വർത്തിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ മഹമ്മദീയരോടു നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കളും പാമ് സികളും കൂടെ ചേർന്നു മഹമ്മദീയരോടു വലയുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ യുദ്ധങ്ങളിലെല്ലാം പാമ് സികൾ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ വീര്യപരകൃമങ്ങളെ പ്രത്യേകം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പാമ് സികൾ യുദ്ധോപന്മാരുമായിട്ട് ആദ്യം ഇടവെടൻ തുടങ്ങിയതു സുറാറിൽ ചെന്നു. പാമ് സികൾ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹമായി ചെന്നുചേർന്നു എന്നാണെന്നും അവിടെക്കുള്ള അവരുടെ ഗമനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമന്തായിരുന്നുവെന്നും ഉള്ളതിലേക്കു വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളായ ചരിത്രരേഖകൾ ഒന്നും തന്നെ കാണുന്നില്ല. സുറാറിൽ അക്കാലത്തു കൂടുതൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഏതാനും ചില യുദ്ധോപന്മാരുടെ പ്രേരണാഫലമായി കൂടുതൽ നായികളും വന്നതാണെന്നു് ഉറപ്പാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പാമ് സികൾ ചിലപ്പോൾ പെർഷ്യായിൽനിന്നു പോന്നതന്റെ ശേഷവും ചിലർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പരെ മഹമ്മദീയരാജാക്കന്മാർ പട്ടണമുപഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉപഭവത്തിന്റെ കൂടുതൽ ആനന്ദമെന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. ഒരു പാമ് സി യുടെ സകലതും കത്തി വാരിയെന്നുണ്ടു പോയാലും അതിനെപ്പറ്റി അവിടെ കേൾക്കപ്പെടുന്നതായി തീർന്നിരുന്നു. ഇതു കൂടാതെ പാമ് സികൾ അവിടെ "ജാസിയ" എന്ന തലവരിയും കൊടു

കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. ബോമ്പയിൽ കുടിയേറിപ്പാത്തുകൊണ്ടു വാ
 ഫ്സികർ വാദ്യോദ്യാനം, ധനം ഇതാദികളിൽ അഭിനീ
 യനാരായിത്തീർന്നിനോടു കൂടി പെർഷ്വായിലുള്ള തങ്ങളുടെ
 സഹോദരന്മാരെ അവിടെയുള്ള അവരുടെ കയ്പാടുകളിൽ
 നിന്നു വിമുക്തരാക്കണമെന്നറിയുകയും ഏകദേശം നാലു വ
 ൾഷത്തിനു മുമ്പു പെർഷ്വായിലുള്ള ഇവരെ സഹായിക്കുന്നതി
 നായി ബോമ്പയിൽ ഒരു കമ്മട്ടി ഏല്പിട്ടതുകയും ചെയ്തു. ഈ
 കമ്മട്ടിക്കാർ പെർഷ്വായിലെ ഗവൺമെന്റിനെയും ഉദ്യോഗസ്ഥ
 ന്മാരെയും കണ്ടു ഈ വിവരം ധരിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു
 ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ അവിടേക്ക് അയയ്ക്കുകയും മുമ്പുവർഷത്തെ തു
 കരെയുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി പെർഷ്വായിലുള്ള വാഫ്
 സികർക്ക് ഏകദേശം മോചനം ലഭിച്ചിരുന്നു കൂടി ബോ
 മ്പയിൽ ഒരു വലിയ ധനശേഖരമുണ്ടാക്കി പെർഷ്വായിൽ പ
 ഉള്ളിക്കുടങ്ങൽ സ്ഥാപിക്കുകയും അവിടെ വാഫ്സിമതസിദ്ധാ
 ന്തങ്ങളെയും രാജാദായത്തെയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടി
 പെർഷ്വായിലെ ബ്രിട്ടീഷ് സ്ഥാനപതിയുടെ സഹായത്താൽ അ
 വിട്ടത്തെക്കാമഹാരാജാവ് നൈക്കൊണ്ടു "ജാസിയ" എന്നുള്ള
 കരം നൂറുത്തലാക്കിച്ചു ഏകിലും 3 വർഷത്തേക്കുള്ള പ്രസ്തു
 ത കരമായ 109,564 രൂപാ ബോമ്പയിലുള്ള വാഫ്സികർ
 വീതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു.

പെർഷ്വായിലെ താമസക്കാരായ വാഫ്സികർക്കു ഗവ
 ൾമെന്റിൽനിന്നു തുടരെയുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉപദ്രവം മേ
 തുവാൽ അവർ അവിടെത്തന്നെ വല സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നി
 ഭിന്നമായി താമസിക്കേണ്ടി വന്നു. ഏകദേശം 150 കൊല്ലത്തി
 നു മുമ്പെ അവരുടെ ഒരു ജനസംഖ്യയെടുത്തതിൽ അവർ അ
 കപ്പാടെ 100,000 ആളുകൾ മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പി
 നീട്ടുള്ള കാലംകൊണ്ടും ഇവർ ഒരു ആത്മീയതയിൽ കൂടു
 തൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും അവിടെ വലിയ ധനാധി
 ന്മാരെ ഉദ്യോഗശ്രീമാന്മാരെ ആരും ഇല്ല. എല്ലാം ഒരു
 വക സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർ മാത്രമാണ്.

1881-ൽ എടുത്ത കാനേഷുമാരി കണക്കുപ്രകാരം ഇ
 ന്ഡ്യായിൽ ആകപ്പാടെയുള്ള (ഇരുപത്തിയഞ്ചുകോടി)

253,891,821 ജനങ്ങളിൽ പാശ്ചാത്യർ 85397 മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 1891-ൽ എടുത്ത കാനേഷുമാരിക്കണക്കനുസരിച്ച് ഇവരുടെ സംഖ്യ നാലായിരത്തോളം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ മറ്റുള്ള ജാതികളിൽവെച്ചു മരണക്കുരുക്കു കൗയുന്നതു പാശ്ചാത്യർക്കുണ്ടാണെന്നും, ഇതു ഇവരുടെ ശുചിത്വംകൊണ്ടാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും ധനസ്ഥിതികൊണ്ടും ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലുള്ള പാശ്ചാത്യർ മക്കാലൈഅറസ്റ്റാൽ ഭാഗം ആളുകളും ഒരു നല്ല സ്ഥിതിയിലായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ ഇവർക്കു വലിയ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ഇവരിൽ വലിയ വലിയ കച്ചവടക്കാരും പലരുണ്ട്. ഭിക്ഷാടനത്തിനായി ബോംബെ നഗരത്തിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന 10,000 ഭിക്ഷുക്കളിൽ ആറുപേർ മാത്രമേ പാശ്ചാത്യർ ആയിട്ടുള്ളൂ എന്ന് കഴിഞ്ഞ കാനേഷുമാരി കണക്കുകൊണ്ടു കാണുന്നു.

പാശ്ചാത്യരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള നിസ്സഹായന്മാരും നിർദ്ധനന്മാരും വ്യത്യസ്തമാണെന്നു അനൗചിതമായി സൂക്ഷിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിന്നു അവർ പ്രത്യേകം ചില ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിടെ അവർക്കു സകല ചെലവുകളും കഴിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള മുതൽ ഈ സ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്കു അവർ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വസ്തുധാരണം.

വേഷ്യായിലെ പാശ്ചാത്യരുടെ വേഷവും ഇൻഡ്യയിലെ പാശ്ചാത്യരുടെ വേഷവും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. പാശ്ചാത്യർ ഇൻഡ്യയിൽ താമസം തുടങ്ങി, അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ അവർ രണ്ടുതരം സമീപവാസികളായ ഹിന്ദുക്കളുടെ വേഷത്തെ പകർത്തുന്നതിന്നു തുടങ്ങി. പുരുഷന്മാരുടെ തലപ്പാവു, സ്ത്രീകളുടെ “സരി” മുതലായവ ഹിന്ദുക്കളുടെ വേഷത്തിൽനിന്നു എടുത്തതാണ്. യൂറോപ്യന്മാരുടെ ആന മനത്തോടു കൂടി ഇപ്പോൾമിക്കവരും അവരുടെ വേഷത്തെ സ്വീകരിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തലയിൽ ധരിക്കുന്ന തൊപ്പികൾ യൂറോപ്യന്മാരുടെയും നാട്ടുകാരുടെയും

നമ്മിൽ മിശ്രപുട്ടത്തി രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എല്ലാ പാഴ്സികളും തങ്ങളുടെ മതത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനായി ദേഹത്തോടു ഏറവും ചേർത്തുജന്മരം ഉടുപ്പുകൾ ധരിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ ആട്ടരോമംകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചരട്ടം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. പ്രാർത്ഥനാസമയങ്ങളിൽ ചില പ്രത്യേക കണക്കു വെച്ച് ഇത് അഴിക്കുകയും കെട്ടുകയും ചെയ്യേണ്ടതായുണ്ട്. പാഴ്സിസ്ത്രീകളുടെ വേഷധാരണം ഇൻഡ്യായിലെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയ്ക്ക് ഏറവും ചേർന്നതായിട്ടു പലരും ഗണിച്ചുവരുന്നു.

കുടുംബജീവിതം.

പാഴ്സികളുടെ സ്ത്രീകൾക്കു കുടുംബത്തിൽ വളരെ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഒരുപോലെ ഏതു സംഗതികളിലും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. പാഴ്സികൾ അവരുടെ സ്ത്രീകൾക്കു മുൻകാലങ്ങളിൽ കുറേക്കൂടി ഉയർന്നുമാനം കല്പിച്ചിരുന്നതായി ഡാക്ടർ ഹാങ്ങ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ചോകത്തിലുള്ള മറ്റു ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഏറവും പ്രബലമായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുകയിലച്ചുരുട്ടുവലി, കഞ്ചാവുവലി മുതലായവ പാഴ്സികളുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടും തന്നെ ഇല്ലെന്നു പറയാം. ഇത് അഗ്രയോടു അവർക്കുള്ള ആദരവിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യമായിട്ടു കൂടി അർക്കത്തിലാകുന്നുണ്ട്. യൂറോപ്യന്മാരുടെ സഹവാസം നിമിത്തം ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാർ പ്ലവരും ഇതു ശീലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും അവർ ഒരിക്കലും പരസ്യമായി ചെയ്യുന്നില്ല. ഏതുവിധശാജനവും പാഴ്സികൾ പുകയില മുതലായവയോടു വളരെ വെറുപ്പാണ് പ്രദർശിച്ചുവരുന്നത്. പാഴ്സികളുടെ മതസംബന്ധങ്ങളായ ഓരോ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും തങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയെ ഉയർത്തുന്നതിനെ ലക്ഷ്യക്കിയും ഐകമത്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളതാക്കിയവയായിട്ടും നടത്തപ്പെട്ടുവരുന്നു. ഈ അവസരങ്ങളിൽ നിർദ്ദോഷങ്ങളായ വിനോദങ്ങളെയും ഇവർ ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുവരികാണ്. “പൊപ്പറി” അല്ലെങ്കിൽ നവവത്സരാഭിഷേകം പാഴ്സികൾ വ

ജരെ ആഡംബരത്തോടു കൂടി ആഘോഷിച്ചുവരുന്നു. ഈ ദിവസത്തിനു പത്തു ദിവസം മുമ്പേ തന്നെ ഇവർ “നയമ്പു” തുടങ്ങുന്നു. ഈ നയമ്പുദിവസങ്ങളിൽ ഇവർ തങ്ങളുടെ കടംബത്തിൽനിന്ന് ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരെല്ലാം പ്രത്യേകം ക്ഷമയും അവരെയുദ്ദേശിച്ച ചില പ്രത്യേകപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നയമ്പു കാലംകൂടുന്ന ദിവസം നവവത്സരാരംഭമായിരിക്കുകയും അന്നു പാശ്ചാതികർ എവിടെയായിരുന്നാലും മിന്നുകൾ “ഓണം” ആഘോഷിക്കുന്നതുപോലെ ആഘോഷങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ ആണ്ടിൽ വേറെ ആറു വിശേഷദിവസങ്ങൾ കൂടി ഇവർ ഇവരുടെ മതനിയമപ്രകാരം ആഘോഷിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. പാശ്ചാതികളുടെ മതസ്ഥാപകനായ സൊറാസ്റ്ററിന്റെ കണക്കിൻപ്രകാരം ലോകത്തെ ലോകനിയന്താവുസൃഷ്ടിച്ചത് 365 ദിവസം കൊണ്ടാണെന്നും ഈ ദിവസങ്ങളെ ആറു പങ്കായി തിരിച്ച് ഒരോ പങ്കിന്റെയും അവസാനത്തിൽ കററ വിശ്രമം എടുത്തിരുന്നതായും ആണ് ഗണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ 6 പങ്കുകളെ ഇവർ “ഗ്രാബേഴ്സ്സ്” എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പാശ്ചാതികർ പേച്ചുരാജ്യത്തുള്ള നടപടിപോലെ ഒന്നിച്ചു മേന്മ ചില പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളും കർമ്മങ്ങളും കഴിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സമയങ്ങളിലും വിവാഹം, മരണം ഇതുകളുണ്ടാകുന്ന സമയങ്ങളിലും പാശ്ചാതികർ കഴിവുള്ളിടത്തോളം തങ്ങളുടെ പഴയ സമ്പ്രദായപ്രകാരമുള്ള വേഷം മാത്രമെ ധരിക്കാറുള്ളൂ. ഈ പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിൽ രാജാവു, പ്രജയും ധനവാന്മാരും നിർദ്ധനരും യാതൊരു വായ്പാസവും കൂടാതെ ഒരുമിച്ചു മേന്മിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനാദികളിൽ സമ്മുഖിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ബോമ്പെയിലെ പാശ്ചാതികളുടെ ഇടയിലും ഇതു ഇന്നും ആചരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട്.

പാശ്ചാതികളുടെയും യൂറോപ്യന്മാരുടെയും കടംബജീവിതത്തിൽ ചില സാമ്യങ്ങളെല്ലാമുണ്ട്. എന്നാൽ യൂറോപ്യന്മാർക്ക് ഇല്ലാത്തവയായ പല മൂലധനചാരങ്ങളും ഇവർക്കുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടി ജനിക്കുമ്പോൾ ഇവർക്കു പല തരത്തിലുള്ള മൂലധനശാ

സമർ അതിനെക്കുറിച്ചുണ്ടാകുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച പരാ-
തനനടപടികളിൽ പ്രതിപത്തിയുള്ള പാഴ്സിക്ൾക്കു പ-
ല ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും നിവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഒരു
സ്ത്രീക്ക് ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായാലുടനെ അവളുടെയും അവളുടെ ഭ-
ർത്താവിന്റെയും മാതാപിതാക്കളാർ ചിശേഷപ്പെട്ട കണ്ണുങ്ങളും
മത്സ്യംകൊണ്ടു പാകം ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില ഭക്ഷണസാധ-
നങ്ങളും പരസ്പരം സമ്മാനിക്കുന്നു. കുട്ടി ജനിക്കുന്നതിനു് ഒന്നു
രണ്ടു മാസത്തിനു മുമ്പു പശുവരന്മാരുടെ മാതാപിതാക്കളാർ
തങ്ങളുടെ സബന്ധിനികളെ എല്ലാം ക്ഷണിച്ച് ഒരു സദ്യ
നടത്തും. ഈ സദ്യയ്ക്കു ശേഷം പല തരത്തിലുള്ള വസ്ത്രാഭര-
ണങ്ങൾ അവരവരുടെ അനുസ്ഥാനസരിച്ചു സമ്മാനിക്കുന്നു.
ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീയെ ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു നാൽക്കു
ലിയിൽ കയറ്റി നിർത്തുകയും അവളുടെ അമ്മായിഅമ്മ (ഭ-
ർത്താവിന്റെ അമ്മ)യുടെ വകയായി ചില അഭരണങ്ങളും വ-
സ്ത്രങ്ങളും അവൾക്കു സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ
ശേഷം ചുവന്ന കർമ്മംകൊണ്ടു് അവളുടെ നെറ്റിക്കടുത്തി-
ൽ ഒരു പൊട്ടു തൊടുവിക്കുകയും തേങ്ങാ, വെററുവ, പ-
ഴങ്ങൾ, പൂക്കൾ മുതലായവ ഒരു തട്ടത്തിൽ വെച്ച് അവളു-
ടെ മാതാപിതാക്കളോടു വിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രസവിച്ചു ക-
ഴിഞ്ഞാൽ നാലുതു ദിവസത്തേക്കു് ഈ മാതാപിതാക്കളും കുട്ടിയും
നിങ്ങളു തുറയിൽതന്നെ കിടക്കണമെന്നു് ഒരു നിബന്ധനയായി
യുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ മരണക്കുണക്കു വർദ്ധിച്ചുവരികയാൽ ഇതി-
ന്റെ ശേഷത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുകയും സാധുക്കളായവരെ കിട-
ത്തുന്നതിനു് ഒരു പ്രസവശസ്ത്രിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്താൽ കൂ-
ടി ഈ നടപടി ഇൻഡ്യയിൽ കേവലം ഇല്ലാതായി തീർന്നി-
രിക്കുന്നു.

ഒരു കുട്ടി ജനിച്ചു കഴിഞ്ഞാലുടനെ ഒരു ജ്യോതിഷക്കാര-
നെ വരുത്തി ജാതകം എഴുതുകയും ആ കുട്ടി ചുരു നക്ഷത്ര-
ത്തിൽ ജനിച്ചുവോ അതനുസരിച്ചു് അതിനു നാമകരണം
ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ജ്യോതിഷജ്ഞാതാർക്കു കൂടികൾക്കു
പുച്ഛികന്മാരുടെ പേരിടുകയെന്നതു പാഴ്സിക്ൾ ചെയ്യാറി-
കൂ. കുട്ടി അന്നായാലും പെണ്ണായാലും ജനിച്ചു മൂന്നു മാസം

മുതൽ ആറു വർഷം തികയുന്നതുവരെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സമയത്തു മതത്തെ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവരുന്ന ഉടപ്പും ചരടും ധർമ്മത്തിനായി ക്രിയ നടത്തേണ്ടതാണ്. ഈ ക്രിയ നടത്തുമ്പോൾ ഈ കുട്ടി ചൊല്ലേണ്ടതായ വല സത്യവാചകങ്ങൾ ഉണ്ട്, കുട്ടിക്കു സംസാരിക്കാൻ തക്ക പ്രായമായിട്ടില്ലെങ്കിൽ കുട്ടിയെ തൊട്ടുകൊണ്ടു കുട്ടിക്കു വേണ്ടി വേറെരാൾ ഇതു ചെയ്താൽ മതിയാകും. പാശ്ചാത്യസഭയുടെ മതസ്ഥാപകനായ സെറാസ്സയുടെ നിയമം, അങ്ങനെയും പെണ്ണായാലും പതിനഞ്ചുവയസ്സിനു മുമ്പിൽ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കരുതെന്നാകുന്നു. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യസഭയുടെ ഇൻഡ്യായിലെ താമസത്തിന്റെ ഫലമായി ഞാലവിവാഹം ഇടക്കാലത്തു അവസാനിപ്പിക്കുകയോ കടന്നുകൂട്ടിയോ ചെയ്യരുതെന്നു ഏകദേശം അറുപതു കൊല്ലത്തെ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾ അതു നിറുത്തൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സാധാരണ സ്ത്രീക്കു 15 വയസ്സും പുരുഷന് 20 വയസ്സുമായല്ലാതെ ഇവരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം നടക്കുന്നില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസം കുറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ കുട്ടികൾ ജനിക്കുമ്പോഴും വിവാഹം ചെയ്യിക്കുമ്പോഴും ജ്യോതിഷക്കാരോട് ആലോചിക്കുക ഇപ്പോഴും പതിവാണ്. ഒരു വിവാഹം പറയുന്നതിനു് ആരംഭിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും ജാതകങ്ങൾ പരിശോധിപ്പിക്കുന്നു, വിവാഹത്തിനു മറ്റൊരാൾക്കു കയ്യടക്കം ജോലി കിട്ടുന്നതായും ജ്യോതിഷക്കാരൻ കൊടുക്കുകയല്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ ഏക കാരണത്താൽ ഇതു മാറിപ്പോകുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്.

വിവാഹസമ്പ്രദായം.

ജ്യോതിഷക്കാരൻ ജാതകം നോക്കി വിവാഹത്തിന്നു കലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന വക്ഷം അതു് ആലോചിക്കുന്നതിനായി ഒരു തീയതി നിശ്ചയിക്കുന്നു. വിവാഹമുറ്റത്തു് സാധാരണയായി രാത്രിയിലാണ് പതിവു്. പരസ്പരം അഭിമുഖമായിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ രണ്ടു കസേര ഇടുകയും ഈ കസേരകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലായി വധുവരന്മാർ തമ്മിൽ കയ്യടക്കം

ണാതെയിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വെള്ളത്തുണിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു മറ വിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ വിട്ടിട്ടതിന്റെ ശേഷം വധുവിനെയും ചരണേയും ഈ രണ്ടു കസേരകളിലും ഇരുത്തുന്നു. അപ്പോൾ പുരോഹിതൻ വന്നു ചില പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിക്കുകയും ഈ മാതൃക്കെ അടിവശത്തു കൂടി രണ്ടു പേരുടേയും വലംകൈകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിപ്പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ ശേഷം വേറൊരു വെള്ളത്തുണിക്കൊണ്ട് ഇവർ രണ്ടുപേരും ഇരിക്കുന്ന കസേരകൾ ഉള്ളിലാക്കി പുറമേ മൂറിക്കെട്ടുന്നു. ഇതിനു പുറമേ ഒരു വക് പട്ടുചരട്ട കൊണ്ട് ഏഴു മൂറു മൂററിയും കെട്ടുന്നു. ഈ സമയമെല്ലാം പുരോഹിതൻ ചില പ്രത്യേകപ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഏഴാമത്തെ മൂറു തീർന്നതിന്റെ ശേഷം ഇതഴിച്ചു കൂട്ടിപ്പിടിപ്പിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതായ വധുചർന്നെയും വരന്റെയും കൈകളിൽ ഏഴു മൂറു മൂററിക്കെട്ടുന്നു. ഇതിനും ചില പ്രത്യേകപ്രാർത്ഥനകളുണ്ട്. ഇതു പൂർത്തിയായതിനു ശേഷം സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ ഒരു പാത്രത്തിൽ ഇട്ടു തീക്കത്തിച്ചു പുകച്ചു വധുചർന്നെയും വരന്റെയും മദ്ധ്യേ വിട്ടിട്ടിരിക്കുന്നതായ മാതൃക്കെ സമീപത്തു കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ മാ മാതൃക്കെയും ചെയ്യുന്നു അപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പുത്യേകപാത്രത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു പെച്ചിട്ടുള്ളതായ അരി രണ്ടുപേരും വാരി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പരശ്ശൂരം ഏറിയുന്നു. അന്നന്തരം വധു ചരണാർ ഇരിപ്പിടം മാറി വലത്തും ഇടത്തുമായിരിക്കുകയും, പുരോഹിതൻ അശിസ്സു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അശിസ്സു മിക്കവാറും താഴപ്പായുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കും. “സപ്തശക്തനായ ഈശ്വരൻ നിങ്ങളെ അനേകം പുത്രന്മാരേയും പുത്രന്മാരേയും കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ. ഹൃദയപൂർവ്വമായ സ്നേഹത്തോടും നേസത്തോഷത്തോടും അരോഗതയോടും കൂടി നിങ്ങൾ ഇരുപേരും ഒരുമിച്ച് വഷം ജീവിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.”

കല്യാണസദ്യയ്ക്കു പാഴ്സികൾ മാംസം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. ഇതു തങ്ങളുടെ അയൽനിവാസികളായ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാതെ യിരിക്കുന്നതിനു കൂടിയാണ്.

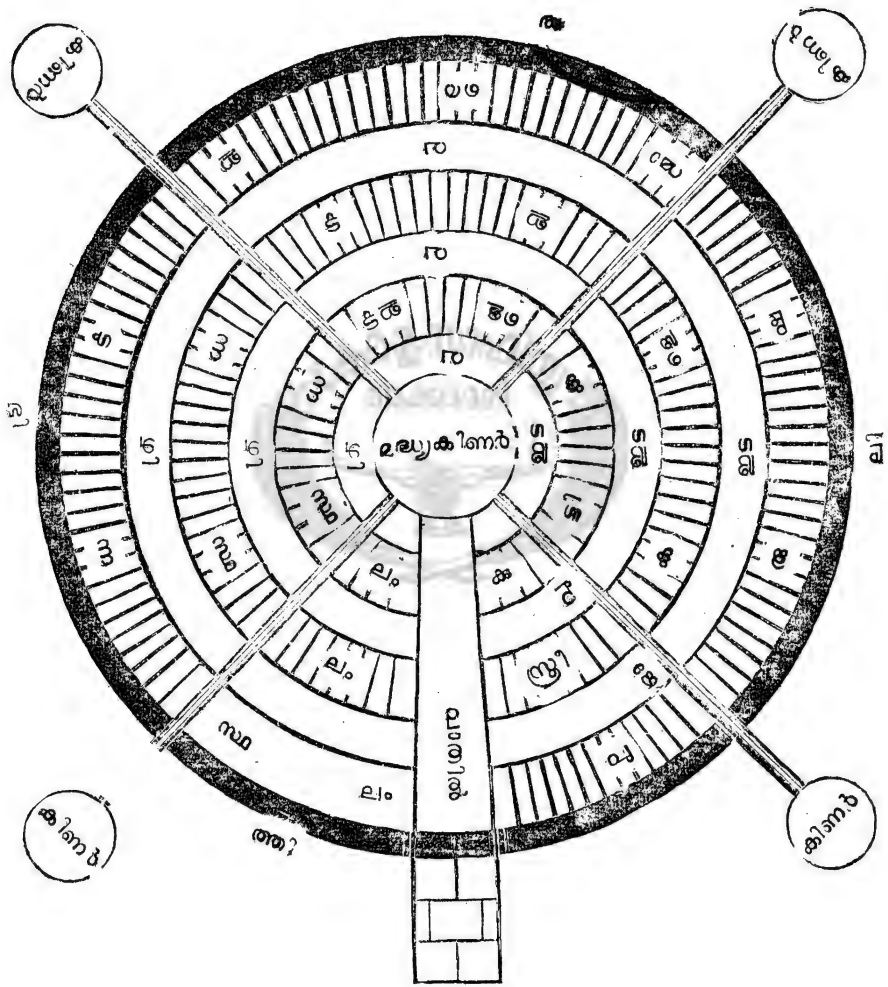
മരണം സംഭവിച്ചുള്ള ചടങ്ങുകൾ.

ഒരാൾക്കു മരണം സംഭവിച്ചാൽ ഉടനെ തൃശൂരവരം ക്ഷേപിച്ചു വെള്ളവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു കിടക്കയിൽ നിന്ന് ഇറക്കി, തറയിൽ ഒരു കല്പലക്കയിൽ കിടത്തുന്നു. ക്ഷേപിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതു വഹിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി പ്രത്യേകം നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾ അല്ലാതെ മറ്റാർക്കും തൃശൂരവരം ഞൊടൻ പാടില്ല. കല്പലക്കയിൽ കിടത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ ഏകദേശം ഒരു മണിക്കൂർ സമയത്തേക്കു ചില പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുന്നു. ഇതു തീർന്നാലുടനെ മരിച്ചയാളുടെ കുടുംബക്കാരും മറ്റു സംബന്ധികളും വന്ന് അവസാനമായി തൃശൂരവരം ദർശിക്കുകയും ഇതു അവസാനിക്കുമ്പോൾ തൃശൂരവരം ഒരു പ്രത്യേക ശവമഞ്ചത്തിൽ ആക്കിയടച്ച സംസ്കാരസ്ഥലമായ “മൗനഗോപുരത്തി”ലേക്കു കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ പിന്നാലെ പുരോഹിതന്മാർ, കുടുംബത്തിലെ പുരുഷസന്താനങ്ങൾ, മറ്റു സംബന്ധികൾ, മൃഗഹിതന്മാർ ഏല്പാവരം അണിയണിയായി നടന്നുപോകുന്നു.

ശവസംസ്കാരസ്ഥലം അഥവാ മൗനഗോപുരം.

ഇതു സാധാരണയായി ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു കുന്നിന്മേലായിരിക്കും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. കുന്നിന്റെ മുകളിൽ വൃത്താകാരമായി ചെങ്കല്ലുകൊണ്ടു ഭിത്തിക്കെട്ടി വെള്ളയിട്ടാണ് ഇതിനു ചുറ്റും അടവുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പുറവശത്തുനിന്ന് അകത്തേക്കു യാതൊരു വിധത്തിലും കയറാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഇതിന്റെ ഭിത്തി ഉയർന്നിരിക്കും. കുന്നിന്റെ മുകൾ ഭാഗത്തു മേൽപ്പുരയോ ആകാശത്തെ മറയ്ക്കത്തക്കതായ് ഉള്ള മറ്റു വല്ല പ്രസിദ്ധസ്ഥലങ്ങളോ കാണുന്നതല്ല. ഈ കൽക്കെട്ടിന്റെ അകത്തു ഏകദേശം മൂന്നുനാടി ചുറ്റളവുള്ളതും വൃത്താകാരമായുള്ള ഒരു പൊങ്ങിയ രട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഈ രട്ടിന്റെ ചുറ്റത്തു ഒന്നിന്റെ ഉള്ളിലൊന്നായി മൂന്നു വൃത്താകാരമായ മതിൽക്കെട്ടു പണിതിരിക്കും. ഈ മതിലിന്റെ ഉദ്ദേശം അറയോളം പൊക്കം വരും. ഈ രട്ടിന്റെ മുകളിലുള്ള മൂന്നു വൃത്തത്തിലും ഓരോ തൃശൂരവരങ്ങൾ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതു വി

മെനോനപുരത്തിന്റെ അടിത്തെയുടെ പ്ലാൻ.

വാണിജ്യ ക്ഷേത്രം തിരിച്ചു് ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അടിമയിൽ
 ഇരിമ്പുകമ്പി പാകിയിരിക്കും. പുറത്തു വൃത്തത്തിലെ ക്ഷേ-
 ത്രം വലിപ്പം കൂടിയും രണ്ടാമത്തേതു് അതിൽ കുറഞ്ഞും മൂന്നാ-
 മത്തേതു് അതിൽ കുറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നതാണ്. വൃത്തത്തിന്റെ
 ഉള്ളിലേക്കു് ഉള്ളിലേക്കു് ഇങ്ങനെ വരാനെ നരവുമുള്ള
 ഒറ്റം. ഈ ഒറ്റം വൃത്തത്തിന്റെയും മദ്ധ്യം കൂടി വൃത്താകാ-
 ണമായ വഴികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ മൂന്നു വൃത്തത്തിന്റെ
 യും മദ്ധ്യത്തിലായും തട്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലായി ഒരു വലിയ കി-
 ണറുണ്ടു്. ഈ കിണറിന്റെയടിത്തറയും തട്ടിന്റെയടിത്തറയും
 കല്ലു പാകിക്കെട്ടി വെള്ളം താഴാത്തവിധത്തിൽ ശീമക്കുമ്മാ-
 യം ഇട്ടുറപ്പിച്ചതാണ്. തട്ടിന്റെ അടിത്തറയേക്കാൾ മദ്ധ്യത്തി-
 ലുള്ള കിണറിന്റെ അടിത്തറയ്ക്കു വളരെ വളരെ താഴ്ന്നുണ്ടു്.
 ഇതിൽ ഒട്ടു പകുതിഭാഗവും കരിക്കുതയും മണ്ണും കൂടി ഇട്ടു നി-
 ള്ചിരിക്കുകയാണ്. മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഈ കിണറിന്റെ അടിത്ത-
 റയിൽനിന്നു നാലു വശത്തേക്കും ഓരോ ചെറിയ ഓവുകളു-
 ണ്ടു്. ഈ ഓവുകളുടെ അടിത്തറയും കല്ലു പാകി വെള്ളം താ-
 ഞ്ഞ വിധത്തിൽ ശീമക്കുമ്മായം ഇട്ടു് കെട്ടിയിരിക്കുകയാണ്.
 ഈ നാലു് ഓവുകളുടെയും അഗ്രഭാഗങ്ങൾ ഇതിനു ചുറ്റുപാ-
 ടും കെട്ടിയിരിക്കുന്ന വലിയ ഭിത്തി കഴിഞ്ഞു പുറത്തു വര-
 ന്നു. ഈ നാലു് അവസാനഭാഗത്തും ഓരോ കിണറുകൾ ഉ-
 ണ്ടായിരിക്കും. ഈ നാലു കിണറുകളും വളരെ അഗാധമായി
 കഴിച്ചു ചിരട്ടക്കരിയും മണ്ണുംകൊണ്ടു നികത്തിയിരിക്കും.
 ഈ കിണറിന്റെ ഭിത്തികൾ പുറത്തു നിന്നാൽ അകവശം
 കാണാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ വളരെ ഉയർത്തിക്കെട്ടിയു-
 മിരിക്കും. വൃത്തത്തിനു ചുറ്റുപാടായി പുറവശത്തുള്ള ഭി-
 ത്തിയുടെ ഒരു വശത്തു് അടിമയിൽ ഒരു വാതൽ ഉണ്ടു്. ഈ
 വാതൽ വര കിണറിന്റെ താഴെനിന്നു കല്പകൾ കെട്ടിട്ടു-
 ണ്ടു്. ഈ വഴിയിൽ കൂടിയാണ് ശവങ്ങൾ അകത്തേക്കുകൊ-
 ണ്ടുപോകുന്നത്. അകത്തുള്ള തട്ടിൽ മൂന്നു വൃത്തങ്ങളും ക്ഷേ-
 ത്രം ഉണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ പുറത്തെ ഭി-
 ത്തിയോടു് അടുത്തുള്ള വലിയ വൃത്തത്തിലെ ക്ഷേത്രത്തിൽ
 പൂജാർച്ചയുടെയും രണ്ടാമത്തേതിൽ സ്ത്രീകളുടെയും മൂന്നാമ-

തേതും ഉള്ളിലേതുമായ വൃത്തത്തിൽ കണ്തുങ്ങളുടെയും മൃത
 ശരീരങ്ങൾ സംസ്കരിക്കാനായിട്ടാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കു
 ന്നത്. പുരുഷനെ, സ്ത്രീയെ, കഞ്ഞി അരിയുടെ മൃതശരീരമാ
 യിരുന്നാലും, ഈ ക്രമമനുസരിച്ചുള്ള കള്ളികളിൽ കൊണ്ടു
 ചെന്നു സ്ഥാപിച്ച ശേഷം ആളുകൾ തിരിച്ചുപോരുന്നു. ഇ
 ഞ്ഞെ ശവങ്ങൾ ഇവിടെ കൂടുകൂടെ കൊണ്ടുചെന്ന് ഇടുന്ന
 തിനാൽ മാംസഭാജികളായ കഴുകന്മാർ എപ്പോഴും ഇതി
 ന്റെ പുറത്തെ ഉയർന്ന ഭിത്തിയിന്മേൽ കാവലുണ്ടായിരിക്കുന്ന
 താണ്. ശവക്കോട്ടയുടെ നാലുവശത്തും കഴിഞ്ഞാലുടനെ ഇവ കൂ
 ട്തം കൂട്ടായി അതിനകത്തു ചാടി അര നിമിഷംകൊണ്ടു ശവ
 ത്തിന്റെ അസ്ഥികൾ മാത്രമായി ശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ഒന്നു രണ്ടു
 ദിവസത്തെ വെയിലുകൊണ്ടു് ഈ അസ്ഥികൾ നല്ലവോലെ
 ഉണങ്ങുകയും അപ്പോൾ ഇതിനായി നിയമിച്ചിട്ടുള്ള വേല
 ക്കാർ ചെന്ന് ഇതെടുത്തു തട്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള വലിയ
 കിണറിൽ ഇടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെ കിടന്നു വെയി
 ലും മഴയും ഏറ്റു കാലപ്പഴക്കം ഹേതുവാൽ ഇവ പൊടിത്തു
 മഴവെള്ളത്തിന്റെ കൂടെ ഒഴുകി നല്ല വശത്തോട്ടും ഉണ്ടാ
 ക്കിട്ടുള്ള ഓക്കുകളിൽ കൂടി പുറത്തുപശുത്തുള്ള കിണറുകളിൽ
 ചെന്നു വീഴുന്നു. അവിടെയും കർക്കശ്യം മണലുമുള്ളതി
 നാൽ ശുദ്ധിച്ചെടുത്ത മാത്രമെ ഇതിൽനിന്ന് അടിയിലേക്കു
 പോകുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ ശവത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന യാതൊ
 രു മാലിന്യവും പുറത്തു മണ്ണിലേക്കോ വെള്ളത്തിലേക്കോ പോ
 രുന്നില്ല. പാശ്ചാത്യർ മൃതശരീരങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംസ്കരി
 ക്കുന്നതിനു പല പ്രത്യേകകാരണങ്ങളും പറഞ്ഞുവരുന്നു. വാ
 യു, അഗ്നി, മണ്ണ് ഇവയെ യാതൊരു വക കൊണ്ടും മലിന
 പെടുത്താൻ പാടില്ലെന്നുണവരുടെ നിബന്ധന. ഇതു കൂടാ
 തെ ശവങ്ങൾ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിട്ടാൽ അവ അഴുകി കൃമികളു
 ണ്ടായി അവയെ ഭവിക്കുന്നതിൽ വളരെ വേഗത്തിൽ
 കഴുകന്മാർ ഇവയെ തിന്നുതീർക്കുന്നു. അഗ്നികൊണ്ടു ഭവിക്കു
 ന്നതായാലും ഇത്രയും വേഗത്തിൽ നാമാവശേഷമായിത്തീ
 രുന്നില്ല; ഇതിനുംപുറമെ മനുഷ്യർ നഗ്നരായി ലോകത്തിൽ
 ജനിക്കുന്നതിനാൽ നഗ്നരായിത്തന്നെ പോകേണ്ടിയുമിരിക്കു

ന്നു എന്നു കൂടി അവർ കരുതിട്ടുണ്ട്. ഭൂതശരീരങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ യാതൊരു വക ദോഷത്തിനും ഇടയാകുന്നില്ല. മണ്ണിനെക്കൊണ്ട്, ചെറുചെടികളെയും, വായുവിനെക്കൊണ്ട് യാതൊന്നിനെയും ഇതു മലിനപ്പെടുത്തുന്നില്ല. മൗനഗോപുരത്തിനുള്ളിൽ വീഴുന്നമഴവെള്ളം പോലും ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തു് എത്തുമ്പോഴേക്കു കരിയും മറ്റും സഹായം മേന്മയാൽ ശുദ്ധജലമായിത്തീരുന്നു. ഭൂതശരീരം സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നതായ സ്ഥലത്തിനു പാശ്ചാത്യർ മൗനഗോപുരം (Tower of Silence) എന്നാണ് പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഈ മൗനഗോപുരം സ്ഥാപിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലത്തേയും അതിന്റെ ശുചീകരണമാർഗ്ഗങ്ങളേയും എല്ലാം പാശ്ചാത്യർക്കു മുമ്പാകെയുള്ള സൊറാസ്തർ വളരെ ഭംഗിയായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ പാശ്ചാത്യർ എവിടെ കടിയേറ്റിപ്പാത്താലും അവിടെയൊക്കെയുവരുടെ പരിശുദ്ധമായ അഗ്നിയെ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള സ്ഥലവും, മൗനഗോപുരം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള സ്ഥലവും, ഭംഗിയായി ഉണ്ടാക്കാതെയിരിക്കുന്നതല്ല.

പഞ്ചായത്തുകോടതി.

പാശ്ചാത്യർക്കു കൂട്ടത്തിൽ പ്രായം ചെന്നവരും സ്ഥാനം ലഭിച്ചതാൽ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരുമായ ഏതാനും പേർ ചേർന്ന ഒരു പഞ്ചായത്തുകോടതി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവരുടെ തീരുമാനങ്ങളെ കാലക്രമംകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ വകയ്ക്കാതെയായി വന്നപ്പോൾ ഏകദേശം 18ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ശരിയായ ഒരു പഞ്ചായത്തുകോടതിയുണ്ടാക്കുകയും അവർ കുററുകാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും വിചാരിക്കുന്നതിനും തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ചില കുററുകാരെ മെറിപ്പുകൊണ്ടു് അടിച്ചിട്ടു കൂടി ചെയ്തുവന്നു. അറക്കിലും അറക്കുറിയെ വരുന്നതായാൽ അവരെ ജാതിയിൽനിന്നു തള്ളുകയും പിന്നീടു അവരെ യാതൊരു കാര്യത്തിലും സംബന്ധിപ്പിക്കാതെയിരിക്കുകയും അവരുടെ അടിയന്തിരദിക്ഷിൽ മറ്റുള്ളവർ സംബന്ധിക്കാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യർ ബ്രിട്ടീഷുകോയ്മയുടെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ വന്ന

തിന്നോടുകൂടി ഇതിനൊന്നിനും തരമില്ലാത്തവരികൾക്ക് അവർ ഗവണ്മെന്റിനോട് തങ്ങളുടെ പാഞ്ചായത്തുകാടതിയെ അംഗീകരിക്കണമെന്നു ചേർക്കുകയും 1778-ൽ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് അതനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും കാലക്രമംകൊണ്ട് ഇത് ദുർബലപ്പെട്ടുപോയി.

ഇവരുടെ പൊതുസ്വത്തായി ഇപ്പോൾ അനേകലക്ഷം രൂപാ വിഹിതിയിലുള്ള വസ്തുക്കളും മറ്റുമുണ്ട്. ഇതിലെ വരുമാനം എല്ലാം സാധുക്കളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും മതസംബന്ധമായ സംഗതികൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനും സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി വിനിയോഗിച്ചുവരുന്നു.

അവകാശക്രമം.

വിചാരസംബന്ധമായ സംഗതികൾ, അവകാശക്രമങ്ങൾ മുതലായതിന് ഇവർക്കു കീഴ്മേൽ ഒരു നിയമമില്ലാത്തതായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ അവശ്യപ്രകാരം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് ഒരു കമ്മീഷനെ ഏല്പിച്ചതുകൊണ്ട് അവരുടെ ന്യായമായ വിചാരണയുടെയും മറ്റും ഫലമായി അവർക്ക് ഒരു അവകാശക്രമത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു പാസ്സാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യായിലെ പാർസിക് നടന്നുവരുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസം.

വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ ഇപ്പോൾ ഇവർ ഇൻഡ്യായിലുള്ള ഇതരസമുദായങ്ങളെ അതിശയിക്കുന്നവെന്നു തന്നെ പറയാം. ഇവർ ഇൻഡ്യായിൽ അല്പം കൂടിയേറിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരുടെ രാജ്യത്തെ ഭാഷയായ പേർഷ്യൻ ഭാഷയായിരുന്നു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ അല്പം കാലത്തിനുശേഷം ഇവർ ഈ ഭാഷ വിട്ടുകയും തങ്ങളുടെ സമീപസ്ഥന്മാരായ ഹിന്ദുക്കൾ സംസാരിക്കുന്ന ഗുജറാത്തിഭാഷ സംസാരിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് യൂറോപ്യന്മാരുമായുള്ള സമ്പർക്കം മേതുവാൽ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയും ഇവർ അഭ്യസിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും അതിൽ ഇൻഡ്യായിലെ മറ്റു

ഇളം കിളി ജാതിക്കാരെയുംകാൽ നിപുണന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സ്രീവിദ്യാഭ്യാസം.

പാശ്ചാത്യർ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ സ്ത്രീകളെയും കരുതുകയും അവർക്ക് സർവ്വസാധനങ്ങളും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനാൽ ഇവരുടെ സ്ത്രീകളും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കപ്പെടുന്നു. ഉന്നതവർഗ്ഗത്തിൽ പ്രാവിചാരികനും സർവ്വകലാശാലാബിരുദധാരിണികളായ പല സ്ത്രീകൾ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്. ഇതുപോലെതന്നെ ചിത്രമെഴുത്തു, സംഗീതം മുതലായ കലാവിദ്യകളിലും ഇപ്പോൾ പല സ്ത്രീകൾ പാശ്ചാത്യർക്കു കൂട്ടത്തിൽ നന്നായിട്ടുണ്ട്.

കുതിരയെ കാരണക്കാരാക്കിപ്പറയുന്നപ്രകാരം ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രായമായവരിൽ ഒരുകൂട്ടംപോലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിലൊരു വീടു അഭ്യസിക്കാതെയിട്ടില്ലെന്നാണ് കാണുന്നത്.

കുട്ടപ്പട്ടത്തിൽ ഇവർ യൂറോപ്യന്മാരെ കൂടി അതിശയിക്കുകയും തന്നിമിത്തം സീമാതീതമായ ധനം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുവരുന്നു. ഇവർ വലിയ ധർമ്മികന്മാരാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഇവർ ഉന്നതർ വന്നിട്ട് ഏകദേശം അറുനൂറ്റാണ്ടോളമെ ആയിട്ടുണ്ട്. എന്നു വരികിലും ഇവരുടെ വകയായി അസ്സത്രികർ, അനാഥശാലകൾ മുതലായി പല സ്ഥാപനങ്ങളും ഒട്ടുമിക്കസ്ഥലങ്ങളിലും ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബോമ്പെയിൽ തന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള പല സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവരുടെ വകയായിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെ ഏതാളാശങ്ങളായ ധർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം ഇവരിൽ ചിലർ വിദേശാധിപതിയോടൊന്നിടത്തു കലശത്തു പല സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഇപ്പോഴും ബോമ്പെയിലുള്ള പല വലിയ പാശ്ചാത്യർക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും വിവിധമായ ധർമ്മപ്രവൃത്തികളിൽ അഗ്രാന്തപരിശ്രമികളായി തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

യൂറോപ്യന്മാരുടെ അഗമനത്തിനു ശേഷം പാശ്ചാത്യർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉയർച്ച ഏറ്റവും അത്ഭുതകരമായിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പാശ്ചാത്യർക്കു ഇപ്പോൾ അത്യന്തം വർദ്ധിക്കുന്നു.

മായ ഒരു വലുതിയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അവർ കൊണ്ടു വല ഗുണങ്ങളും ഇന്ദ്രിയയിക്കുണ്ടായിരിക്കാഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ മേലിലും ഉണ്ടാകുമെന്നുതന്നെ അശിക്കാം. എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം ഇവർ ബ്രിട്ടീഷുഗവണ്മെന്റിനോടും യൂറോപ്യന്മാരോടും കടംപെട്ടവരാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഇതു ഇവർക്കു നല്ലപോലെ ബോദ്ധ്യമുള്ളതിനാൽ ബ്രിട്ടീഷ്ഗവണ്മെന്റിനോടും അതിലെ ഭരണാധികാരികളോടും ഇവർ സീമാന്തിതമായ നന്ദിയെ ഏല്പാഴും പ്രദർശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ അവകാശക്രമബില്ലുണ്ടാക്കിയ കാലത്തു് അന്നു ബൊമ്പെയിലെ ഗവർണ്ണർ അയിരുന്ന ദേഹം ഇവരേപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇതിനൊരു പ്രത്യേകസാക്ഷ്യമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു ഇങ്ങനെയാണ്. “ഇന്ത്യാചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽവെച്ചു രാജഭക്തി, ബുദ്ധിസാമന്ത്വം, പൊതുകാര്യങ്ങളിലുള്ള തീക്ഷ്ണത, അതു നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ശേഷി, സ്വാതന്ത്ര്യം, ദീനദയാലുത, ബ്രിട്ടീഷ്കോയ്മയോടുള്ള പരമാർത്ഥമായ ബഹുമാനം, മുതലായ ഗുണങ്ങൾക്കു പാഴ്സിക് അഭിപ്രായത്താൽ ഇവയ്ക്കു ഏറ്റവും പ്രജാവിരുദ്ധഗുണങ്ങളിൽ വെച്ചു ഇവർ പ്രഥമഗണനീയന്മാരുമാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല”. അതിനാൽ പാഴ്സിക് ഇന്ദ്രിയയിൽ വർദ്ധിച്ചവരികയും തന്നിരിക്കുവാനും ഇന്ദ്രിയസാമ്രാജ്യത്താൽ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകയും ചെയ്യട്ടെ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

